

έρειπια, καθότι ἔμεινεν Αύγουστικῷ ἐλέσι ἐνοικούμενον μετὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Νικοπόλεως· καὶ δικαῖος ἐν τῇ περὶ τὸν ὁ λόγος θέσσαι φαίνονται καὶ τινα λοφίδια καὶ σχύλοις κατάλληλοι διπλωσοῦν εἰς ἔντεχνον ἴδρυσιν θεάτρου καὶ τοιούτων δημοσίων οίκοδομῶν. Παρατηρητέον δὲ ἐν τούτοις, ὅτι ὡς ἐκ τῶν φυσικῶν μεταβολῶν καὶ μεταποιήσεων, ἔχομεν δείγματα ἐξαλείψεως ἢ κατακαλύψεως πόλεων τινῶν ἀρχαίων, καὶ ἀναμφιλέκτως παραδεδεγμένον ὅτι ἔκειντο ἐν τόπῳ ὀρισμένῳ, ἀλλ’ εἰς μάττην ἀνιχνεύθη ἢ θέσις αὐτῶν. Μεταξὺ ἄλλων τοιούτων διδούμενων ἔχομεν τὴν πολύκροτον Τρωάδα, περὶ τῆς οὐδένεν ἔχοντος εύρεθν μαρτυροῦν τὴν θέσιν καθ’ ἣν ἔκειτο (ἴδε Στραβ. Β.6. Θ'. κεφ. 2).

Ποῦ δὲ τεθήσεται, εἴποι μοί τις, ὁ Αὔρακος,
χωρίον (θέσις ὀχυρά) κατὰ τὸν Πολύδιον (Βιβ. Δ'. 6)
εὐ κατεσκευασμένον καὶ προτειχίσματι καὶ τείχει,
εὐκαίριος τε ἐπικείμενος τῇ τε χώρᾳ καὶ τῇ πόλει,
καὶ ὁ διὰ 500 Λιτωλῶν ἀντιταχθεὶς ἐν ἡμέραις τεσ-
σαράκοντα κατὰ τοῦ Φιλίππου τοῦ βασιλέως τῆς
Μακεδονίας, τοῦ πανστρατικῆ πολιορκήσαντος αύ-
τὸν; Εἰκάζω ὅτι τὸ χωρίον ἡ πολύγυιον αὐτό,
ἔκειτο κατὰ τὴν Κορακονησίαν (α) τὴν χερσονησί-
ζουσαν, ὡς ἐκ τῶν πέριξ αὐτῆς ἔλαν (πρὸν ἡ λιμνο-
θάλαττα τῆς Αιγαίου ἐξεργασθή) καὶ συγκοινω-
νοῦσαν τὸ πάλαι, διὰ στενῆς τίνος προσόδου, ὡς
ζῆδη ὁ Σαλαγόρας συγκοινωνεῖ (μείνασσα ὡς νῆσος ἔ-
νεκα τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτῆς ἐφαπλωθεισῶν λι-
μνῶν). διότι μόνη ἡ θέσις τῆς Κορακονησίας καθ' ἄ-
λλην τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ κόλπου ὑποδεικνύε-
ται ἔχουσα λιμνώδους θέσεως μορφὴν, ὅπου ὁ Αὔ-
ρακος ετόλος κατέφευγεν ἐν περιστάτει, ὅποια
ἡ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου ἀναφερομένη, ὅπου τὸ ἐπι-
τόπιον καὶ ξένον [ναυτικὸν ἐνελιμένιζεν ἐν καιρῷ
χειμῶνος, μὴ δύναμεν τότε ἀναπλεῦσαι τὸν ποτα-
μὸν διὰ τὰ ἐκ τῆς ὄρμῆς αὐτοῦ ἔμποδα.

Περὶ δὲ τῆς Ἀμβρακίας χώρας σύμφωνος εἰμὶ τῷ Κυρίῳ Ηλίῳ, ὅτι ἐν τῇ ἀκμῇ αὐτῆς περιέλαβεν ἐπὶ τὸ ἐνδότερον ἔκτασιν λήγουσαν μέχρι τῶν Πέντε Πηγαδίων, καὶ ὡρίζετο πρὸς Δ. ἐκ τῆς ἀριστερᾶς ὅχθης τοῦ Λεύρου, πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς Μ. πλευρᾶς τοῦ Σηροβούνιου, (ἐφ' ᾧς θέσεως κεῖται τὸ Ναυγύι), καὶ πρὸς ἔα ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ Ἰνάχου ἦ Αράχθου. Περιείγει λοιπὸν τὰς γῦν περιοχὰς τῆς Αρτις, Κάμπον καὶ Καραβασσαρᾶν, καὶ σὺν αὐτοῖς

Χ.) τὸν ἡσταγούμενον ἀκτάπιων; αἱ λίμναι αῦται, καθότι αὐδολοὺς περὶ τοιούτου φαινομένου οπουσδῆπες ἀξίου ἐνδιατρίβεται. Τὰ Φεδόνακαστραν, διὸ ἡ Πλουκόλη φρενοῦ, σάντυκαθήτησι τὸ Λαρυγγόλογον "Αργος" νομίζει: διὸ οὐτε Λαρυγγολογικόστρον παρεπθάνει εἰς Φεδόνακαστρον. Ἐν τῇ θέσῃ ταυτὴ ἄλλοι: τινες τῶν γεωτέρων αἰδηράτως τιθῆσι τὸν πάλαι: "Αμέρακον. Αύθαρέτως λέγω, διότι δι "Αμέρακος ὑπῆρχε λιμνὴν, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα ἀναμερίζοισαν. Οὐτε ἐν τῇ αὖν ζώνῃ τῆς Λαγκαρεῦς καὶ τὸ πάλαι διασχίζεται, καθ' ἣν θίσιν καὶ ἡδη θεατηθεῖσαν.

Ἐπὶ τῇ ἡποθέσει δὲ οὐτὸς ὁ Ἀριδραῖος ἐκείνος που τὸ Φαιδρόν
απέριν, καθά τινες φρονοῦσσι, ἔνισχύεται· ἢ ἀνοτέρῳ δειπνῷ παρα-
τίθεται μου, καθότι ἐν ταυτίᾳ τῷ πατέρι καὶ ὑμαλέῃ τόπῳ θέρισθη
τακτήθη θάσις ἔχυρα.

(α) Κωδικός κλήτικ την Στέφανη φρουρίου της Αιγαίου.

προσηνετάτο καὶ τυῆμά τι τῆς ἀριστερᾶς δύνης τοῦ
Ἀράχθου, καὶ πάραλία Ζώνη μέχρι τοῦ φύλακος τοῦ
καλουμένου Ἀγριλα, ἀποσπασθέντα ἐκ τῆς Ἀργείας
γέρας, καὶ κατεγόμενα μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Πύξιου
ἐπικτήσεως τῆς Αμεραζίας καὶ Αμφιλοχίας, τῶν
ἕκτοτε συγχωνευθεῖσῶν μετὰ τῆς Ἡπείρου.

Περαίνων τὴν αὐτοσχέδιον ταύτην διατριβήν, δια-
βεβαιῶ ἐκ νέου ὃν προεξεθέμην ἐν τῷ προοιμίῳ σκο-
πόν· ἐάν δὲ μὲν διέψυγε λέξις τις παρεκτρεπομένη
τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς τιμῆς ἣν ὀφείλω πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἔχοντας ἀδιαφιλονείκητον
ἀρχαιολογικὴν ἴκανότητα, αἵτινες τὴν συγγράμμην
αὐτῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τὴν 20 ἵουλην 1858.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ЕШЕТОАН ТРІТН

Πρὸς τὴν ἀρεψιάν μον (*).

— 800 —

Μοι γράφεις, φιλτάτη μου, δτι καθ' ολην τὴν πόλην ὅπου κατοικεῖς, δὲν τίνες ἀκόμη γυναικα μή αρεσκομένην εἰς πᾶν μάταιον καὶ ἐπιπόλαιον. Καὶ ἐγὼ πολλάκις ἐλυπάθην δι' αὐτὸ τὸ δυστυχῶς γενικὸν ἐλάττωμα τοῦ γυναικείου φύλου, καὶ διὰ τὰ ἔξ αὐτοῦ προερχόμενα ἀπειρά κακά καὶ εἰς τὴν ἡμᾶς αὐτὰς καὶ εἰς τὰς κοινωνίας, ἐν μέσῳ τῶν ὅποιων ζῶμεν.

Ἐγνώρισα πρό τινων ἡμερῶν νέαν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ ἐπεζήτουν δύο νέοι· ἀμφότεροι δὲ ἐπροσπάθουν νὰ τὴν εὑχαριστῶσι διὰ παντὸς τρόπου ὅπως προσελκύσωσι τὴν εὖνοιάν της· ἀλλ' ἔκεινη ἐταλαντεύετο. Παρουσιασθείς ποτε εἰς αὐτὴν ὁ ἔτερος τῶν μυηστήρων μετὰ χιτῶνος πολυτελῆς κεντημένου, ἐκέρδησεν ἀμέσως διὰ τοῦ στρατηγῆματος τούτου τὴν καρδίαν της, διότι διὰ τοῦ κεντημένου ὑποκαμίσου ἔκεντθη καὶ ἡ καρδία της! Εὔθυς λοιπὸν ἐκηρύχθη ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἰδοὺ κρίσις, ἡ μᾶλλον ἐλαφρόνοια!

Καὶ ἡ συναναστροφὴ τῶν γυναικῶν περιστρέφεται συνήθως εἰς μάταια καὶ ἐπιπόλαια πράγματα. Εάν ποτε διαιλήσῃ τις εἰς γυναικας περὶ νεονύμφων, εὐθὺς θέλουσι τοὺς ἔρωτήσει ἐξεν ἔχωσιν ἀμαξῖαν, ἢ ἀδιαμάντινα κοσμήματα, καὶ ὅποια τὰ ἐνδύματα καὶ ἡ ἔξωτερικὴ μορφὴ τῆς νύμφης καὶ τοῦ νυμφίου, οὐδεὶς δὲ λόγος ἢ περιέργεια περὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς αὐτῶν, περὶ τῶν τῆματων προτερημάτων καὶ τῶν οἰκιακῶν ἀρετῶν· ἐπὶ τῶν ὅποιων καὶ μόνων στηρίζεται καὶ ἡ οἰκιακὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ εὐδαιμονία. Εάν δὲ μὲν ἔρωτήσῃς, πόθεν ἡ ἐλαφρόνοις καὶ ἐπιπολαιότης αὕτη; Θέλωστι ἀποκριθῆ ἐκ τῆς ἐπιπολαίσου

(*) Έδε Παγκ. φυλλάρδ. 202 και 209, σελ. 267 και 414.

άνατροφής μας. Εἰς τὴν παιδικήν μας ἡλικίαν ὅλην | νήση ἡ ἀποθάνη τὸ νεογέννητον τέχνον τυς. Τολαι-
φροντὶς καταβάλλεται εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν
τῆς χρίσεως, καὶ εἰς σπουδαῖαν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς
μας. Ἡ φαντασία λοιπὸν μέναι ἀκενόνιστος ὑπὸ τῆς
χρίσεως, αἱ κεφαλαὶ κοῦφαται, καὶ τοιουτούρπως αἱ
εἴλαρραι μόνον ἀναγνώσεις, αἱ μυθιστορίαι, αἱ ἔξω-
τερικοὶ στολισμοὶ, αἱ διασκεδάσεις, αἱ χοροὶ, εἶναι
τὰ ἀντικείμενα καὶ τῶν ὅμιλιῶν καὶ τῶν σκέψεών
μας. Διὰ τοῦτο ἐν κεντημένον ὑποκάμισον, ἡ μία
στίλθουσα σπάθη, ἡ ἐν στενόν καὶ εὐγρόματον γει-
ρόκτιον, ἡ ἐν μακρόν καὶ στιλπνὸν ὑπόδημα ἀποφα-
σίζει τὸ μέλλον ὄλακλήρου τοῦ βίου μας. Ὁλγαν διστ-
τυχῶς ἐκ τῶν νεανίδων μας ἐννοοῦσιν ὅτι ἡ ἀληθής
εὐτυχία ἐν πῷ κάσμῳ τούτῳ κρέμαται κυρίως ἀπὸ
τὴν ὁρθὴν καὶ ἴσχυράν κρίσιν, καὶ ἀπὸ τὴν θρησκευ-
τικὴν καὶ θίστην ἀγωγήν. Οσαὶ εὔτύχησαν νὰ ἔχωσι
τὰ προτερήματα ταῦτα, εὐκόλως εὐχαριστοῦνται εἰς
ἔπιτάς καὶ εἰς τὴν φίλιαν καὶ συναναστροφὴν ὄλιγων
ἔκλεκτῶν, εὐκόλως δὲ ἐννοοῦσιν ὅτι ἡ πραγματικὴ
εὐδαιμονία εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς οἰκιακῆς ζωῆς, ὑπὸ¹
τὴν σκιάν καὶ τὴν μοναξίαν, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς
γορούς, τὰς διασκεδάσεις, τὰ θέατρα, τοὺς ἐπιδει-
κτικοὺς περιπάτους, τοὺς πολυτελεῖς καὶ ἀσέμνους
στολισμοὺς καὶ τὰς λοιπάς ματαιότητας. Γνωρίζε
νάν, συμμαθήτριάν σου ποτέ, τὴν Κ. Α... Ήτις ἐν
καὶ ἀνήκει εἰς ἀνωτάτην κοινωνικὴν τάξιν, ἀρέσκε-
ται δημος εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀγροτικοῦ βίου, καὶ
μέρας μέρος τοῦ καρποῦ τῆς κατατρίβει εἰς ιδιαιτέ-
ρους περιπάτους καὶ εἰς κήπους, ἐπιδιδομένην εἰς ἀνα-
γνώσεις σπουδαῖας καὶ ὠρελίμους. Οἱ γονεῖς καὶ ἀ-
δελφοί της εἶναι οἱ ἐπιστήθιοι αὐτῆς φίλοι. Ἡ οἰκια-
κὴ οἰκονομία, ἡ καθηρίστρι, ἡ τάξις, τὰ οἰκιακὰ ἀρ-
γόγεια, καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ὥραίων ἀνθέμην τὴν
ἐπασχολοῦσι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας.
Ναὶ μὲν ὑπάγει ἐνίστε μετὰ τῶν γονέων τῆς καὶ
εἰς συναναστροφάς, ἀλλὰ κομψῶς καὶ ἀπλούστατα
ἀνδεμυμένη, καὶ φέρουσα μεντ' ἔμιτῆς τὸν ὥρκιότερον
τῶν γυναικείων στολισμῶν, ἥτοι τὴν σεμνότητα.
Ἐπιστρέφουσα δὲ εὑρίσκει ἔτι ἡδονικωτέραν τὴν ἡ-
συχίαν τοῦ οἰκιακοῦ βίου της. Τοιουτούρπως καὶ
αὐτὴ εἶναι ἀληθῆς εὐτυχίας, καὶ οἱ γονεῖς της τὴν
λατρεύουσι, καὶ οἱ ἀδελφοί της τὴν ἀγκαπᾶσι καὶ τὴν
τιμῆσι, καὶ πάντες οἱ φρόνιμοι, οἱ γνωρίζοντες
αὐτήν, εἰλικρινῶς τὴν θαυμάζουσι καὶ τὴν ἐπαινοῦσι.
Πόσον δικρέρει αὐτῆς ἡ γνωστή σου Κ. Ν... Ήτις
πρὸς ἐνὸς ἥδη ἔτους νυμφευθεῖσα, μεταχειρίζεται τὸν
σύζυγόν της ὡς ὑπηρέτην, θεωρεῖ δὲ τὴν οἰκονομίαν
καὶ τὴν οἰκιακὴν φροντίδα ἀνοικείους εἰς εὔπορον
κυρίαν! Φρονεῖ ἡ ταλαιπωρὸς ὅτι ἐντὸς τῆς οἰκογε-
νείας της δὲν ὑπάρχει ζωτική, θεωροῦσα ὡς ζωὴν της
ποὺς στολισμούς, τὰ ὄχηματα, τὸ θέατρον, τοὺς χο-
ροὺς καὶ τὰς διασκεδάσεις. Ακατάπαυστος εἶναι ἡ
ἀνησυχία καὶ ἡ κίνησις τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοός
της ποτὲ δὲν εἶναι εὐχαριστημένη εἰς ἐν μέρος, ἐάν
ἄλλον ὑπάρχῃ περισσότερος κιβωμός.

Μεγαλητέραν δὲ λύπην δοκιμάζει ἐὰν δὲν παρευ-
ρεθῇ εἰς παράστασιν νέου μελοδράματος, ἡ ἐὰν ἐν-
δυμά τι ἡ στολισμὸς δὲν ἐπέτυχε, παρὰ ἐὰν ἀσθε-

νήση ἡ ἀποθάνη τὸ νεογέννητον τέχνον τυς. Τολαι-
φροντὶς καταβάλλεται εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν
τῆς χρίσεως, καὶ εἰς σπουδαῖαν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς
μας. Διὰ τοῦτο ἐν κεντημένον ὑποκάμισον, ἡ μία
στίλθουσα σπάθη, ἡ ἐν στενόν καὶ εὐγρόματον γει-
ρόκτιον, ἡ ἐν μακρόν καὶ στιλπνὸν ὑπόδημα ἀποφα-
σίζει τὸ μέλλον ὄλακλήρου τοῦ βίου μας. Ὁλγαν διστ-
τυχῶς ἐκ τῶν νεανίδων μας ἐννοοῦσιν ὅτι ἡ ἀληθής
εὐτυχία ἐν πῷ κάσμῳ τούτῳ κρέμαται κυρίως ἀπὸ
τὴν ὁρθὴν καὶ ἴσχυράν κρίσιν, καὶ ἀπὸ τὴν θρησκευ-
τικὴν καὶ θίστην ἀγωγήν. Οσαὶ εὔτύχησαν νὰ ἔχωσι
τὰ προτερήματα ταῦτα, εὐκόλως εὐχαριστοῦνται εἰς
ἔπιτάς καὶ εἰς τὴν φίλιαν καὶ συναναστροφὴν ὄλιγων
ἔκλεκτῶν, εὐκόλως δὲ ἐννοοῦσιν ὅτι ἡ πραγματικὴ
εὐδαιμονία εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς οἰκιακῆς ζωῆς, ὑπὸ¹
τὴν σκιάν καὶ τὴν μοναξίαν, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς
γορούς, τὰς διασκεδάσεις, τὰ θέατρα, τοὺς ἐπιδει-
κτικοὺς περιπάτους, τοὺς πολυτελεῖς καὶ ἀσέμνους
στολισμούς καὶ τὰς λοιπάς ματαιότητας. Γνωρίζε
νάν, συμμαθήτριάν σου ποτέ, τὴν Κ. Α... Ήτις ἐν
καὶ ἀνήκει εἰς ἀνωτάτην κοινωνικὴν τάξιν, ἀρέσκε-
ται δημος εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀγροτικοῦ βίου, καὶ
μέρας μέρος τοῦ καρποῦ τῆς κατατρίβει εἰς ιδιαιτέ-
ρους περιπάτους καὶ εἰς κήπους, ἐπιδιδομένην εἰς
ἀναγνώσεις σπουδαῖας καὶ ὠρελίμους. Οἱ γονεῖς καὶ ἀ-
δελφοί της εἶναι οἱ ἐπιστήθιοι αὐτῆς φίλοι. Ἡ οἰκια-
κὴ οἰκονομία, ἡ καθηρίστρι, ἡ τάξις, τὰ οἰκιακὰ ἀρ-
γόγεια, καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ὥραίων ἀνθέμην τὴν
ἐπασχολοῦσι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας.
Ναὶ μὲν ὑπάγει ἐνίστε μετὰ τῶν γονέων τῆς καὶ
εἰς συναναστροφάς, ἀλλὰ κομψῶς καὶ ἀπλούστατα
ἀνδεμυμένη, καὶ φέρουσα μεντ' ἔμιτῆς τὸν ὥρκιότερον
τῶν γυναικείων στολισμῶν, ἥτοι τὴν σεμνότητα.
Ἐπιστρέφουσα δὲ εὑρίσκει ἔτι ἡδονικωτέραν τὴν ἡ-
συχίαν τοῦ οἰκιακοῦ βίου της. Τοιουτούρπως καὶ
αὐτὴ εἶναι ἀληθῆς εὐτυχίας, καὶ οἱ γονεῖς της τὴν
λατρεύουσι, καὶ οἱ ἀδελφοί της τὴν ἀγκαπᾶσι καὶ τὴν
τιμῆσι, καὶ πάντες οἱ φρόνιμοι, οἱ γνωρίζοντες
αὐτήν, εἰλικρινῶς τὴν ζωτική, θεωροῦσα ὡς ζωὴν της
ποὺς στολισμούς, τὰ ὄχηματα, τὸ θέατρον, τοὺς χο-
ροὺς καὶ τὰς διασκεδάσεις. Ακατάπαυστος εἶναι ἡ
ἀνησυχία καὶ ἡ κίνησις τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοός
της ποτὲ δὲν εἶναι εὐχαριστημένη εἰς ἐν μέρος, ἐάν
ἄλλον ὑπάρχῃ περισσότερος κιβωμός.

Καὶ δημος εἶμαι βεβαία, φύλτατη μου, ὅτι ἐντὸς
ὅλιγου ἥθελε σωθρονισθῆ καὶ μιταβάλει φρονήματα
καὶ τρόπον Ζωῆς, ἀν ἦτο δυνατόν ν ἀκούσῃ δεσμού
πισθέν της καθημέραν ψάλλουσιν οἱ θαυμασταὶ καὶ οἱ
κόλακες αὐτῆς.

Ιδού, ἀγαπητή μου, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐλα-
φρᾶς καὶ ἀπερισκέπτου ἀνατροφῆς. Θεωρῶ περιττὸν
νὰ σὲ συτήσω νὰ προσέχῃς τὸν ἔμιτόν σου, μὴ πε-
ριπέσῃς καὶ σὺ εἰς τοιαῦτα, παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ
συρμοῦ. Εἶπακολούθει αδιακόπως τὰς ὠρελίμους, τὰς
τερπνὰς καὶ τὰς οἰκιακὰς ὀιστολίκες σου.

Ε...

ΙΕΡΟΓΛΗΦΙΚΑ.

—***—

Ἡ ἐν τῷ φύλλῳ ΣΩ' τῆς Ηαρδώρας τοῦ Δεκεμ-
βρίου 1858 δημοσιευθεῖσα ιερογλυφικὴ ἐπιγραφὴ δὲν
ἥτο ὠρισμένη εἰς τύπωσιν, ἀλλ' ἐδύθη παρ' ἔμοι
εἰς ἐνθύμησιν τῷ φίλῳ μου Κυρίῳ Χ****. Ἀν ἔγνω-
ριζον δὲ τι ήθελεν ἀξιωθῆ τῆς τιμῆς νὰ καταχωρισθῇ
εἰς περιοδικὸν σύγγραμμα, ήθελον ἐπιθεωρήσει τὴν
απαράφρασιν, καὶ ἐπιφέρει μακράς τινας βελτιώσεις.

Η περὶ τοῦ ὁ λόγος ἐπιγραφῆς, καθὼς καὶ ἡ ἐτέρα
τῆς διποίας μετάφρασιν σὲ πέρπα τούμενον, εἶναι
ἐγγεγλυμένα: ἐπὶ ἀγαλματίων ἐκ ξύλου συκομω-
ράσεως, εὐρεθέντων ἐντὸς τάφου. Οἱ τάφοι τῶν ἀρχαίων
Λιγυπτίων ἔτελον ήταν κατακόπταντο εἰς τοὺς βράχους
καὶ τὰς πέτρας, συγκείμενοι ἀπὸ διαφόρους κοιτῶ-
νας, δι' ἔξοδῶν καὶ ἐπὶ ζωῆς ἔτι ἐκείνων, οἵτινες
ποτὲ ήθελον ἀναπαυθῆ ἔκειτο ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωκοιτώ-
νων ὑπῆργον καὶ ὑπόγειοι κρύπται ποδὲς ἐναπόθεσιν
τῶν γεκρῶν, οὗτον καὶ ἡ φράσις: « καταβῆναι ἐν τῷ
ὑπογαίῳ » ἢ στήματιν « ἀποθνήσκειν. » — Οἱ τοιοῦ-
τοι τάφοι ἦσαν ἐνίστε ἐκτεταμένοι, καὶ μάλιστα οἱ
ἀνήκοντες εἰς πλουσίας οἰκογενείας, ὅταν οἱ οἰκογε-
νειάρχαι μακροδιοῦντες εἴχον τὸν καιρὸν νὰ διπανήσω-
σιν εἰς διακόμησιν τῆς μελλούσῃς τῶν αἰώνιας κατοι-
κίας μὲ τὰ λαμπρότερα τῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς
ἔργα. Πολλοὶ ἐκαλλώπιζον τὰς εἰσόδους τῶν τάφων
μὲ κήπους, εἰς τοὺς διποίους χεῖρες συγγενικαὶ ἡ φι-
λικαὶ ἐφύτευσιν ἀνθη, ποτιζόμενη ἀπὸ τὴν οὐδέποτε
λείπουσαν ἐμπροσθεν τῆς νεκροπόλεως ιερὸν λίμνην,
διὰ τῆς διποίας διέπλεσον τὰ ιερὰ καὶ νεκροποιητὰ
σκάφη, φέροντας ἀλλοτες μὲ τοὺς νεκροὺς ἀλλοτες δὲ
προσφορὰς καὶ ἀναθήματα. Ταῦτα πρόστιμα εἰς τῆς
κατανόησιν τῆς προεκδοθείστης ἐπιγραφῆς καὶ τῆς
ἀκολούθου.